

BRATSTVO

Franjevačkoga svjetovnog reda
„Bl. M. M. Terezije Scherer“

listopad 2013., br. 31, god. VI.

Svetica mjeseca
17. studeni

Sveta Elizabeta Ugarska - katolička svetica, kći ugarsko-hrvatskog kralja Andrije II. Rođena je 7. srpnja 1207., Sárospatak, Mađarska, a preminula 17. studenoga 1231., u Marburgu - Njemačka.

Zaštitnica je Franjevačkoga svjetovnog reda i Trećega samostanskog reda Sv. Franje.

Isječak iz kateheze pape Benedikta XVI. na općoj audijenciji u srijedu 20. listopada 2010.

... Elizabetine kućen pomoćnice svjedoče, kako Elizabeta "Nije jela hranu ako nije bila sigurna da ona potječe od vlasništva i legitimnih dobara svoga supruga. Dok se suzdržavala od nezakonito stečenih dobara, nastojala je također nadoknaditi štetu onima kojima je počinjeno nasilje" (br. 25 i 37).

Bila je pravi primjer za one koji vrše odgovorne zadaće: vršenje vlasti, na svakoj razini, mora se živjeti kao služenje pravdi i ljubavi, u stalnom traženju općeg dobra.

Elizabeta je često činila djela milosrđa: davala je jesti i piti onima koji su kucali na njezina vrata, dijelila je odjeću, plaćala dugove, brinula se za bolesne i pokapala mrtve. Kada bi silazila sa svoga dvorca, često je sa svojim sluškinjama odlazila u kuće siromaha, noseći im kruh, meso, brašno i druge namirnice. Osobno je dijelila hranu i pažljivo provjeravala odjeću i ležajeve siromaha. S tim je njezinim ponašanjem upoznat muž, kojemu ne samo da se to nije sviđjelo, već je onima koji su je optuživali odgovarao: "Sve dok ne proda dvorac, ja sam zadovoljan!" U taj se kontekst smješta čudo o kruhu preobraženom u ruže: dok je Elizabeta išla putom sa svojom pregačom punom kruha naišla je na supruga koji ju je pitao što to nosi. Ona je raširila pregaču i, namjesto kruha, u pregači osvanuše prelijepa ruže. Taj simbol ljubavi je često prisutan u prikazivanju lika svete Elizabete.

Njezin je brak bio veoma sretan: Elizabeta je pomagala mužu izdići svoje ljudske osobine na nadnaravnu razinu a on je, zauzvrat, štitió suprugu u njezinoj velikodušnosti prema siromašnima i u njezinim pobožnostima. Sve više zadivljen velikom vjerom svoje supruge, Ludovik, osvrćući se na njezinu pažnju prema siromasima, reče joj: "Draga Elizabeto, Krist je taj kojeg si oprala, nahranila i za kojeg si se pobrinula". To je jasno svjedočanstvo kako vjera i ljubav prema Bogu i prema bližnjemu jačaju obiteljski život i još više produbljuju bračno jedinstvo.

Mladi je par našao duhovnu potporu kod manje braće, koja su se, počev od 1222., širila grofovijom Thüringen. Elizabeta je izabrala brata Rüdigera za duhovnog vođu. Kada joj je on ispričavao obraćenje mladog i bogatog trgovca Franje iz Asiza, Elizabeta je još više oduševljena prionula kršćanskom životu. Od tog je trenutka bila još odlučnija slijediti siromašna i raspeta Krista, prisutna u siromašnima. I kada joj se rodilo prvo dijete, nakon kojeg je slijedilo još dvoje, naša svetica nije nikada zanemarila svoja djela ljubavi. Pomogla je, među ostalim, manjoj braći sagraditi u Halberstadtu samostan...

U svojim životnim okolnostima, postala je ono što bismo nazvali ženom posvećenom u svijetu i osnovala, zajedno s drugim svojim

prijateljicama, redovničku zajednicu. Nije slučajno zaštitnica Trećeg reda svetog Franje i Franjevačkog svjetovnog reda.

U listopadu 1231. oboljela je od jake groznice. Kada se pronijela vijest o njezinoj bolesti, mnoštvo je naroda pohrlilo vidjeti ju. Nakon desetak dana, zatražila je da se vrata zatvore, kako bi ostala sama s Bogom. U noći 17. studenoga slatko je usnula u Gospodinu. Svjedočanstva o njezinoj svetosti bila su toliko brojna i takva da ju je, svega četiri godine kasnije, papa Grgur IX. proglasio svetom i iste je godine posvećena lijepa crkva podignuta u njezinu čast u Marburgu.

Draga braćo i sestre, u liku svete Elizabete vidimo kako vjera, prijateljstvo s Kristom stvaraju osjećaj pravednosti, jednakosti svih, prava drugih ljudi i stvaraju ljubav i milosrdnost. Iz te milosrdnosti rađa se također nada, sigurnost da nas Krist ljubi i da nas Kristova ljubav čeka i čini nas tako kadrima nasljedovati Krista i vidjeti Krista u drugima.

Sveta nas Elizabeta poziva ponovno otkriti Krista, ljubiti ga, imati vjere i tako naći pravu pravednost i ljubav, kao i radost da ćemo jednoga dana biti uronjeni u Božju ljubav, u radost vječnosti s Bogom.

Papa Franjo o ispravnom stavu kršćana prema politici

Dobar katolik, rekao je papa, itekako se miješa u politiku, dajući najbolje od sebe...

Oni koji obnašaju vlast moraju voljeti svoj narod jer vladar koji ne ljubi ne može vladati: u najboljem slučaju može uvoditi disciplinu, zavesti malo reda, ali ne vladati. One koji obnašaju vlast moraju resiti dvije osobine: ljubav prema narodu i poniznost.

"Ne može se vladati bez ljubavi prema narodu i bez poniznosti! Svaki muškarac, svaka žena koja preuzima neku službu vezanu uz vlast, moraju si postaviti ova dva pitanja: Volim li svoj narod, da bih mu bolje služio? Jesam li ponizan i slušam li ostale, saslušam li različita mišljenja, kako bih izabrao najbolji put. Ako si ne postavlja ta pitanja svoju vlast neće obnašati dobro. Obnašatelj vlasti,

muškarac ili žena, koji voli svoj narod je ponizan muškarac odnosno žena", rekao je papa.

Građani, nastavio je papa, ne mogu se ne zanimati za politiku. "Nitko od nas ne smije reći: 'Ja nemam ništa s tim, oni su ti koji obnašaju vlast...' Ne, ja sam odgovoran za način na koji oni obnašaju vlast i moram učiniti ono što je najbolje da oni vladaju dobro i moram učiniti ono što je najbolje sudjelujući u politici na način na koji to mogu", rekao je papa podsjetivši na učenje socijalnog nauka Crkve prema kojem je politika jedan od najviših oblika ljubavi, jer je služenje općem dobru. Dobar katolik, nastavio je papa, itekako se miješa u politiku, dajući najbolje od sebe da oni koji su na vlasti mogu vladati.

No što je ono najbolje što mi možemo pružiti ljudima koji su na vlasti?

Molitva! To je ono što kaže Pavao: 'Molitva za sve ljude i za kraljeve i sve one koji su na vlasti'.

'Ali oče', reći će netko, 'to je zla osoba, mora ići u pakao...!'

'Moli za njega, moli za nju, da mogu dobro obnašati vlast, da ljubi svoj narod, da služi svom narodu, da bude ponizan/ponizna'. Kršćanin koji ne moli za one koji su na vlasti nije dobar kršćanin!

'Ali, oče, kako ću moliti za to? To nije dobra osoba...' 'Moli da se obrati!' Ali moliti. I to vam ne kažem ja, već sveti Pavao, Božja riječ". Dakle, zaključio je papa, dajmo najbolje od sebe, ideje, prijedloge, najbolje, ali najbolje od svega je molitva.

Molimo za ljude na vlasti, da nas vode dobro, da našu domovinu, naš narod pa i svijet vode naprijed, da u njima vlada mir i zajedničko dobro.

Iz Pravila Franjevačkog svjetovnog reda 2,13:

Kao što Otac u svakome čovjeku gleda lik svoga Sina, Prvorodenoga među mnogom braćom, neka tako i svjetovni franjevci prihvaćaju sve ljude poniznom i prijaznom dušom kao dar Gospodnji i sliku Kristovu.